

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Odi/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123442607
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Vavreková, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6123442607.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

3Odi/16/2023

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Dominikou Vavrekovou, v právnej veci žalobcu BENCONT COLLECTION a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zast. Advokátska kancelária JUDr. Veronika Doláková, PhD., s.r.o. so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava-Ružinov, IČO: 50 361 368, proti žalovanej A. B., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom C. XXX/X, XXX XX D. E. B., o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, takto

rozhodol:

3Odi/16/2023

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

3Odi/16/2023

1. Žalobca (pôvodne BENCONT INVESTMENTS, s.r.o.) sa podanou žalobou domáhal zrušenia oddĺženia žalovaného z dôvodu, že žalovaný nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný nebol v čase podania návrhu platobne neschopný, keď mal dostatočný príjem na postupnú úhradu svojich záväzkov. Zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že úmyselne naplnil formálne znaky platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh. Žalovaný ako dlžník nevykonal úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností. Svoju aktívnu vecnú legitimitáciu na podanie žaloby odôvodnil žalobca tým, že je veriteľom žalovaného na základe Zmluvy o úvere č. 2000092406, ktorú žalovaný a právny predchodca žalobcu uzatvorili a z ktorej vyplývajúca pohľadávka bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 03. 08. 2021 uzavretej medzi spoločnosťou Zinc Euro, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, postúpená na žalobcu. Konkurz na majetok žalovaného vedený Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 6Odk/303/2022 bol vyhlásený dňa 20. 08. 2022. Žalobca svoju pohľadávku do konkurzu riadne prihlásil. Následne, dňa 24. 11. 2022 bol konkurz pre nedostatku majetku zrušený. Žalobca ako veriteľ pohľadávky nebol v konkurze uspokojený ani v časti svojho nároku.

1.1. V žalobe žalobca ďalej k nepoctivému zámeru uviedol, že žalovaný nemal pri oddĺžení poctivý zámer, keď pri podaní návrhu naplnil zákonné predpoklady „nepoctivého zámeru“ podľa § 166g ods. 2 písm. c/ ZKR – neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel

vedieť, že ide o dôležitú informáciu, § 166g ods. 2 písm. f/ ZKR - dlžník nebol platobne neschopný, § 166g ods. 2 písm. h/ ZKR – mal snahu poškodiť svojho veriteľa a najmä zo správania žalovaného po podaní návrhu nemožno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v rámci svojich možností a schopností podľa ustanovenia § 166g ods. 1 ZKR. Žalovaný nebol v čase podania návrhu platobne neschopný. Podľa informácií dostupných žalobcovi bol žalovaný v čase vyhlásenia konkurzu zamestnanou osobou s príjmom postačujúcim na hoci len čiastočnú úhradu pohľadávky žalobcu, prípadne aj ostatných veriteľov. Žalovaný mohol zo svojho príjmu v malých mesačných dávkach vo výške 20 – 30 Eur uspokojovať pohľadávku žalobcu a ostatných veriteľov a tým prejaviť úprimnú snahu riešiť svoj dlh a preukázať svoj poctivý zámer. Žalovaný však namiesto toho využil inštitút oddĺženia a zbavil sa všetkých svojich dlhov. Pre dôkladné zistenie príjmov žalovaného v čase pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok žalobca navrhol vykonať dopyt na Sociálnu poisťovňu za obdobie pol roka pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného, z ktorého by bol preukázaný príjem žalovaného a jeho platobná schopnosť/neschopnosť. Z predmetného listinného dôkazu sa podľa žalobcu preukáže skutočnosti ním proklamované, a to že žalovaný mal dostatočný príjem na postupnú úhradu svojich záväzkov voči svojim veriteľom, teda že žalovaný mohol hoci len sčasti uspokojovať pohľadávky svojich veriteľov a tým preukázať svoj poctivý zámer. Žalobca nemá zákonnú možnosť preveriť dosiahnuté príjmy žalovaného a navrhovaný dôkaz nie je schopný sám zabezpečiť. Ďalej žalobca na preukázanie svojich tvrdení navrhol, aby súd vykonal dopyt na Úrad geodézie, kartografie a katastra za účelom poskytnutia informácie o vlastníckom práve žalovaného ako i informácie, či žalovaný v čase pred podaním návrhu nepreviedol svoje nehnuteľnosti alebo či po oddĺžení nenadobudol nejaké nehnuteľnosti. Žalobca navrhuje, aby súd vykonal dopyt na predmetný úrad za obdobie 4 roky pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného a dva roky po oddĺžení žalovaného. Žalobca navrhuje vykonať dopyt aj na Policajný zbor, dopravný inšpektorát za účelom poskytnutia informácie o tom, či žalovaný vlastnil pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu osobné motorové vozidlo a ak áno, kedy došlo k jeho prevodu, alebo odhláseniu z evidencie. Žalobca navrhuje vykonať dopyt aj na Centrálny register účtov za účelom poskytnutia informácie o vedení osobných účtov na meno žalovaného, po ktorom vykonaní žalobca žiada vykonať dopyt na bankové inštitúcie, v ktorých má žalovaný evidovaný osobný účet za účelom poskytnutia výpisu z bankového účtu žalovaného za obdobie rok pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok, počas konkurzu, ako i pol roka po oddĺžení, na základe ktorého dôkazu bude preukázaný poctivý/nepoctivý zámer žalovaného a zrejme jeho príjmy, výdavky a majetková situácia. Žalobca navrhuje pripojenie celého konkurzného spisu za účelom oboznámenia sa so všetkými relevantnými skutkovými okolnosťami.

1.2. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že pred podaním žaloby o zrušenie oddĺženia zaslal žalovanému výzvu na preukázanie poctivého zámeru, ktorou výzvou žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie pohľadávky, ktorú žalobca eviduje voči žalovanému. Žalovaný napriek výzve neprejavil nielenže úprimnú snahu riešiť svoje dlhy, ale žiadnu snahu a na výzvu žalobcu nereagoval. Žalobca má dôvodnú pochybnosť o platobnej neschopnosti žalovaného. Zákon definuje platobnú neschopnosť fyzickej osoby ako stav, kedy fyzická osoba nie je schopná plniť 180 dní po lehote aspoň jeden splatný záväzok. Platobná neschopnosť musí byť stavom objektívnym a trvalým. Za platobnú neschopnosť nemožno považovať stav, kedy dlžník odmieta hradiť svoj dlh. Žalobca zároveň podtkol, že na platobnú neschopnosť dlžníka nemožno nazerať len z čisto formálneho hľadiska, teda z hľadiska naplnenia zákonných znakov platobnej neschopnosti v zmysle ust. § 3 ods. 2 ZKR, nakoľko splnenie týchto formálnych znakov môže dlžník sám svojím aj možným úmyselným konaním navodiť, aj keď skutočný stav platobnej neschopnosti dlžníka vďaka príjmu dlžníka, nezodpovedá. Je nesprávne len na základe nepreukázaného vyhlásenia dlžníka hovoriť o platobnej neschopnosti, avšak je nevyhnutné preskúmať a dostatočným spôsobom preveriť skutočnú majetkovú situáciu dlžníka v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok. Žalobca zastáva názor, že zo strany dlžníka bol stav platobnej neschopnosti spôsobený samotným konaním žalovaného, keď tento prestal splácať svoje dlhy nie z dôvodu objektívnej nemožnosti, nakoľko dosahoval príjem, ale z vlastného subjektívneho rozhodnutia. Z uvedených dôvodov sa jedná o zneužitie inštitútu oddĺženia a o zjavné zneužitie práva. Skutočnosť, že dlžník, napriek dostatočnému príjmu, odmieta uhradiť dobrovoľne svoje záväzky a rozhodne sa zbaviť sa svojich záväzkov prostredníctvom inštitútu oddĺženia, nemožno považovať za poctivý zámer. Uvedeným konaním dochádza k úmyselnému zneužitiu inštitútu oddĺženia žalovaným. Takéto zneužitie oddĺženia je zároveň bezprecedentným zásahom do vlastníckeho práva žalobcu, nakoľko zbavuje veriteľa možnosti byť uspokojený zo svojej pohľadávky bez akejkoľvek náhrady; takéto konanie nemôže požívať právnu ochranu. Rímske právo zakotvovalo zásadu „nemo turpitudinem suam allegare potest“, čo znamená,

že nikto nesmie mať prospech z vlastného nepoctivého správania. Pod nepoctivým správaním v tomto univerze úvahy rozumieme také správanie sa subjektov práva, ktoré síce nachádza oporu v platnom práve, avšak tvrdé uplatňovanie takýchto práv nie je slušné vo vzťahu k ostatným adresátom a recipientom právnej úpravy. Zákaz zneužitia práva teda predstavuje istý materiálny korektív k príliš formalistickému výkladu zákonného textu, ktorý by v konečnom dôsledku poškodzoval práva (prípadne oprávnené záujmy) iných. Filozoficky sa tak inštitút zákazu zneužitia práva hlási k aristotelovskej slušnosti ako korektívu príliš tvrdej aplikácie zákona. Žalobca poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 22Cdo 1917/2004: „Za zneužití výkonu práva lze považovat pouze takové jednání, jehož cílem není dosažení účelu a smyslu sledovaného právní normou, nýbrž které je v rozporu s ustalenými dobrými mravy vedeno přímým úmyslem způsobit jinému účastníku újmu.“ Najvyšší súd SR, sp. zn. 22 Cdo 1567/2004: „Šikanou je takový výkon práva, jehož jediným cieľom je poškodiť iného. Jednání, ktoré je šikanózní alebo ktoré je zneužitím práva, je v rozporu s dobrými mravy a preto mu lze odepřít ochranu.“ Konanie opísané vyššie by sa mohlo hodnotiť nielen ako zjavné zneužitie práva, ale ako i konanie v rozpore s dobrými mravmi. Konaniu v rozpore s dobrými mravmi nie je možné poskytnúť právnu ochranu, ale naopak odoprieť, ktorý postup je právne záväzný v dôsledku ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít. Žalobca súdu zasiela rozpis platieb žalovaného v čase pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, z ktorého dôkazu je zrejmé a preukázané, že žalovaný v čase pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok disponoval príjmom postačujúcim hoci aj na len čiastočnú úhradu svojich dlhov. Žalobca v závere svojej argumentácie poukázal, že ustanovenie § 166g ods. 2 ZKR uvádza demonštratívny výpočet nepoctivého zámeru a v prípade naplnenia skutkovej podstaty niektorej zákonom stanovenej formy nepoctivého zámeru sa tento prezumuje a preto je na dlžníkovi, aby preukázal svoj poctivý zámer a teda dôvodnosť podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok, uviedol objektívne dôvody, pre ktoré nie je v jeho možnostiach uspokojovať a riešiť svoje dlhy. Žalobca na podporu svojich tvrdení poukázal na rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 36Odi/1/2019 zo dňa 06. 11. 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13. 12. 2019, a rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I č. k. 8Odi/1/2018-133 zo dňa 18. 10. 2018, právoplatné dňa 13. 12. 2018.

1.3. Podľa žalobcu ak žalovaný disponuje dostatočným príjmom na to, aby mohol hoci len sčasti plniť svoje záväzky a uspokojovať pohľadávky svojich veriteľov, nemal by využiť právny inštitút oddĺženia, ale mal by využiť formu splátkového kalendára a týmto preukázať svoj poctivý zámer. V opačnom prípade nemožno hovoriť o poctivom zámere dlžníka. Žalobca poukázal na Dôvodovú správu k zákonu č. 377/2016 Z. z., v zmysle ktorej je významným predpokladom na možnosť uchádzať sa o oddĺženie platobná neschopnosť dlžníka. Ide však o domnienku vyvrátenú. Vyvrátená môže byť na začiatku konania samotným súdom („ex ante“ kontrola, keď súd vychádza len z vyhlásenia dlžníka podľa § 167a ods. 1 písm. c) ZKR), alebo v rámci skúmania poctivého zámeru dlžníka na základe žaloby dotknutého veriteľa („ex post“ kontrola). Súd pri „ex ante“ kontrole nemá reálnu možnosť skúmať platobnú schopnosť (má k dispozícii len tvrdenia dlžníka a veriteľ v tom čase nemá o návrhu na oddĺženie žiadnu vedomosť). Z uvedeného dôvodu je potom celý proces dokazovania nepoctivého zámeru na veriteľoch dlžníka, ktorí ale nedisponujú k tomu patriacimi procesnými oprávneniami. Žalobca aj napriek týmto „procesným komplikáciám“ nadobudol informácie, ktoré preukazujú nepoctivý zámer žalovaného. Za súčasného stavu, keď žalobca predkladá dôvodných pochybností o platobnej neschopnosti žalovaného, je potom na mieste, aby súd dôkladne preskúmal splnenie podmienok platobnej neschopnosti a teda aj poctivého zámeru žalovaného, aby tak predchádzal zneužívaniu inštitútu oddĺženia. Žalobca má za to, že žalovaný sa len snažil využiť právnu úpravu, primárne orientovanú na osoby, ktoré vlastnia málo majetku a majú nízke príjmy. Takouto osobou žalovaný nie je, pretože ak by mal žalovaný so stabilným príjmom skutočne poctivý zámer a úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností, naďalej by riadne splácal svoje záväzky veriteľom, prípadne by využil inštitút splátkového kalendára (§ 168 a nasl. ZKR), ktorý má na vymáhateľnosť pohľadávok rovnaký právny účinok ako konkurz, avšak pri tomto spôsobe oddĺženia dochádza vždy aspoň k čiastočnému uspokojeniu veriteľov. Žalobca opätovne poukázal na to, že žalovaný má a mal pravidelný príjem, ktorý je základnou podmienkou na povolenie splátkového kalendára. Zákon demonštratívne vymenúva, kedy dlžník má poctivý zámer a rovnako aj situácie, kedy dlžník poctivý zámer nemá. Žalobca s poukazom na ust. § 166g ods. 1 ZKR uvádza, že predpokladom poctivého zámeru žalovaného je okrem iného, aj úprimná snaha žalovaného riešiť, po podaní návrhu, svoj dlh v rámci svojich možností. Z konania žalovaného takáto snaha nevyplýva. Zákonom výslovne uvedené podmienky nepoctivého zámeru (§ 166g ods. 2 ZKR) nie sú konečným výpočtom a zákonodarca predpokladá, že existujú aj iné ďalšie dôvody nepoctivého zámeru dlžníka, ktoré sú dôvodom na zrušenie oddĺženia dlžníka. Takým dôvodom je aj neplnenie záväzkov bez dôvodu

a v dobe tesne predchádzajúcej podaniu návrhu na konkurz. Žalobca nespochybnil ekonomickú a spoločenskú opodstatnenosť oddĺženia. Oddĺženie je pre určitú skupinu ľudí jedinou možnosťou, ako sa vymaniť z tzv. dlhovej pasce, do ktorej sa dostali, či už vlastným pričinením, alebo pre okolnosti, ktoré nevedeli ovplyvniť. Oddĺženie však nemožno považovať za spôsob, ktorým sa ktorýkoľvek dlžník môže zbaviť svojich záväzkov voči veriteľovi. Žalobca má za to, že právna úprava oddĺženia nie je určená na ochranu dlžníkov, ktorí sa úmyselne vyhýbajú úhrade svojich záväzkov aj za situácie, keď ich príjem a sociálne a rodinné podmienky splatenie týchto záväzkov umožňujú. Ak sa dlžník rozhodne pre oddĺženie, veriteľ nemá možnosť tento proces zvrátiť. Je preto úlohou súdu v konaní o zrušenie oddĺženia posúdiť, či dlžník spĺňa podmienky oddĺženia, má poctivý zámer, a teda či môže požívať výhody plynúce z oddĺženia.

1.4. Žalobca v žalobe ďalej tvrdí, že žalovaný ani po podaní návrhu nevynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v rámci svojich možností. Žalovaný ani po vyhlásení konkurzu nevykonal v prospech žalobcu žiadne úhrady svojho záväzku napriek tomu, že sa u žalovaného nijako nezmenili žiadne okolnosti. Žalovaný je naďalej zamestnaný a jeho životné náklady sa nijakým spôsobom nezmenili. Tieto skutočnosti vyplývajú z návrhu na vyhlásenie konkurzu a rovnako zo životopisu žalovaného, ktoré priložil k návrhu. Žalovaný by pokračovaním v plnení svojich záväzkov dokázal splatiť svoje záväzky voči všetkým veriteľom. Využitím inštitútu oddĺženia poškodil všetkých svojich veriteľov, keď po oddĺžení nie je povinný uhradiť ani časť svojich záväzkov, aj napriek skutočnosti, že nespĺnil podmienky platobnej neschopnosti tak, ako to žalobca podľa svojho názoru preukázal. Žalobca opätovne uviedol, že oddĺženie je určené (v zmysle ZKR a dôvodovej správy k ZKR) pre špecifickú skupinu ľudí. Pre túto skupinu je oddĺženie jedinou možnosťou, ako sa vymaniť z tzv. dlhovej pasce, do ktorej sa dostali či už vlastným pričinením alebo pre okolnosti, ktoré nevedeli ovplyvniť. Oddĺženie však nemožno považovať za spôsob, ktorým sa ktorýkoľvek dlžník a najmä taký, ktorý má dostatočný príjem, môže zbaviť všetkých svojich záväzkov voči svojim veriteľom. Je preto úlohou súdu v konaní o zrušenie oddĺženia posúdiť, či dlžník má poctivý zámer a teda či môže požívať výhody plynúce z oddĺženia. Žalobca má za to, že v tomto prípade u žalovaného také podmienky nie sú splnené. S poukazom na ustanovenie § 166g ods. 1 ZKR je podľa žalobcu preukázaný nepoctivý zámer žalovaného, keď tento po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok žiadnym spôsobom neprejavil úprimnú snahu riešiť svoje dlhy v medziach svojich možností, napriek tomu, že disponoval dostatočným príjmom na to, aby mohol hoci len sčasti uspokojovať pohľadávky svojich veriteľov. Žalobca navrhol za účelom preukázania aj vyššie uvedených skutočností ohľadom nepoctivého zámeru žalovaného vykonať dopyt na Sociálnu poisťovňu za účelom zistenia príjmu žalovaného aj za obdobie po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok, a to za obdobie pol roka po rozhodnutí o oddĺžení za účelom preukázania, že žalovaný po oddĺžení disponoval príjmom, z ktorého by mohol hoci len sčasti uspokojovať pohľadávky svojich veriteľov, tým prejavíť úprimnú snahu riešiť svoje dlhy a tým preukázať svoj poctivý zámer, tak ako to má na mysli ZKR. Žalobca navrhol na preukázanie skutočností uvádzaných v podanej žalobe aj vylúčenie žalovaného.

1.5. V závere žaloby žalobca uviedol, že nie je možné priznať právnu ochranu konaniu dlžníka, ktorým preukázateľne zneužíva inštitút oddĺženia. Žalovaný má a mal finančné prostriedky na riadne plnenie svojich záväzkov voči veriteľom. Napriek tejto skutočnosti účelovo podal návrh na vyhlásenie konkurzu, kde ho súd zbavil všetkých jeho povinností na zaplatenie pohľadávok svojich veriteľov. Žalovaný podaním vyhlásenia o platobnej neschopnosti navodil stav domnejšej platobnej neschopnosti, aby mohol podať návrh na konkurz. Zo správania žalovaného po podaní návrhu nemožno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu svoj dlh riešiť v medziach svojich možností a schopností. Podľa žalovaného tak preukázateľne naplnil podmienku podľa ust. § 166g ods. 1 ZKR, ust. § 166g ods. 2 písm. f/ ZKR nebol platobne neschopný a ust. § 166g ods. 3 písm. e/ ZKR úmyselne sa priviedol do platobnej neschopnosti zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby súd zrušil oddĺženie žalovaného a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov súdneho konania v celom rozsahu.

1.6. Žalobca k podanej žalobe pripojil nasledovné dôkazy: Žiadosť o pôžičku 2000092406 zo dňa 11. 09. 2019, platobný rozkaz Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2Csp/62/2022-106 zo dňa 08. 07. 2022, Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 03. 08. 2021 s prílohou, Žiadosť o preukázanie poctivého zámeru a komunikáciu s veriteľom, Poučenie o práve veriteľa využiť svoje zákonné možnosti domáhať sa zrušenia oddĺženia – zo dňa 20. 10. 2023, Dôvodovú správu k zákonu č. 377/2016 Z. z., Rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 36Odi/1/2019-79 zo dňa 06. 11. 2019, Rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 2Odi/2/2021-77 zo dňa 07. 10. 2021, Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3CoKR/23/2020 zo dňa 04. 12. 2020.

2. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe zo dňa 22. 01. 2024 uviedla, že nemala vedomosť o tom, že žalobca je postupcom pôvodného veriteľa, pretože by ho namiesto pôvodného veriteľa uviedla ako veriteľa v návrhu na oddĺženie. Vo vzťahu k výzve žalobcu na preukázanie poctivého zámeru zasielanú v čase hlavného insolvenčného konania žalovaná s poukazom na ustanovenie § 166g ods. 1 ZKR uviedla, že súčinnosť poskytovala výhradne konkurznej správkyni a aj veriteľom v plnom rozsahu, do konkurzného konania išiel celý jej majetok – byt, ktorého hodnotu správca určil odhadom vo výške 55.000 Eur a zároveň vyzval veriteľov o zloženie preddavku na vyhotovenie znaleckého posudku v zmysle § 167k ods. 6 ZKR. Tento list žalobcu je podľa žalovanej v rozpore s dobrými mravmi, pretože žalobca bol pre ňu cudzím subjektom, ktorému nebola povinná preukazovať, čo tvorí predmet konkurzného konania a je zároveň súčasťou dokumentácie spisu konkurznej správkyni, kde mohol ako prihlásený veriteľ kedykoľvek nahliadnuť. Zároveň sa ju žalobca predmetným listom snažil naviesť, že poctivý zámer môže preukázať plnením, a to aj čiastočným (napriek stavu konkurzu a insolventnosti) na jeho účet alebo komunikáciou s ním ako veriteľom pohľadávky, čo by podľa žalovanej mohlo spôsobiť zvýhodnenie jedného veriteľa pred iným, čím by sa mohla naplniť skutková podstata trestného činu. Žalovaná ďalej vo svojom vyjadrení uviedla, že jej zámer bol poctivý. Podstatou právnej úpravy oddĺženia formou konkurzu je, aby sa fyzická osoba oddĺžila od dlhov, ktoré nie je schopná splácať. Práve jej platobná neschopnosť dlhy splácať jej dala oprávnenie, aby riešila svoj nepriaznivý stav prostredníctvom oddĺženia – konkurzu. Za splnenia zákonom stanovených podmienok súd vyhlásil konkurz ako hlavné insolvenčné konanie. Tvrdenie žalobcu, že nebola platobne neschopná, sa nezakladá na pravde, inak by jej Centrum právnej pomoci neposkytlo právnu pomoc v konaní o oddĺžení. Taktiež sa nezakladá na pravde tvrdenie žalobcu, že žalovaná mala dostatočný príjem na postupnú úhradu svojich záväzkov. V čase podania žiadosti o oddĺženie mala žalovaná 16 veriteľov, hypotekárny úver a exekučné zrážky vo výške 2/3 z platu. Mesačne žila zo 480,63 Eur, platila nájom, stravu, splácala hypotéku a chodila do práce. Jej problémy začali počas manželstva, keď bývalý manžel hrával automaty, nevládala splácať jeho dlhy. Žalovaná splnila jednu z podmienok poctivého zámeru uviesť všetkých veriteľov. Žalovaná poukázala na skutočnosť, že žalcova pohľadávka sa nevyskytuje v zozname pohľadávok. Žalovaná nezatajila konkurznému správcovi žiadnu informáciu ohľadom majetku a iných záležitostí s tým spätých, poskytla mu riadnu súčinnosť. Úmyselne sa neprivedla do platobnej neschopnosti, jej zámer bol poctivý, pred vyhlásením konkurzu sa snažila dlhy platiť, ale s exekúciami už dlhy nebolo možné viac splácať. Dlžná nebola len žalobcovi, aj iným veriteľom. S exekúciou nemala žiadne voľné finančné prostriedky, nemala ani možnosť žiadnemu veriteľovi nič platiť, či niekoho uprednostniť. Oddĺženie riešila ako jedinou možnú cestu ako začať žiť odznova. Vlastnila len byt s hypotékou, nevlastnila žiadne iné peniaze, neinvestovala, nepodnikala, mala len veľké dlhy. Do platobnej neschopnosti sa zámerne neuviedla. Na základe uvedeného žalovaná navrhla, aby súd žalobu v plnom rozsahu zamietol a zároveň zrušil náhradu trov konania žalobcu.

2.1. Žalovaná k svojmu vyjadreniu pripojila nasledovné dôkazy: Zoznam veriteľov dlžníka, Súpis všeobecnej podstaty zverejnený v Obchodnom vestníku 199/2022 dňa 17. 10. 2022, Iné zverejnenie (výzva na zloženie preddavku na vyhotovenie znaleckého posudku) zverejnené v Obchodnom vestníku 199/2022 dňa 17. 10. 2022, Zápisnicu z osobného stretnutia pri preskúmaní pomerov dlžníka, Zoznam pohľadávok prihlásených do konkurzu, žiadosť o odklad exekúcie zo dňa 22. 07. 2021 a Upovedomenie o odklade exekúcie zo dňa 27. 07. 2021.

3. K vyjadreniu žalovanej k žalobe sa v podaní zo dňa 05. 02. 2024 vyjadril žalobca, ktorý vo vzťahu k výzve na preukázanie poctivého zámeru adresovanej žalovanej v konkurznom konaní uviedol, že práve v konkurznom konaní má dlžník poskytnúť súčinnosť nielen správcovi konkurznej podstaty, ale i veriteľom, preto uvedená námietka žalovanej nie je opodstatnená. K tvrdeniu žalovanej o tom, že nemala vedomosť o postúpení pohľadávky, žalobca uviedol, že žalovanej bolo postúpenie oznámené zo strany pôvodného veriteľa – ZINC a toto jej bolo doručované. Zo skutočností deklarovaných žalovanou podľa žalobcu vyplýva, že konkurzné konanie neprebehlo správne a zákonne, keď správca konkurznej podstaty nespĺňal majetok patriaci do konkurznej podstaty. Skutočnosť, že žalovaná podala návrh na vyhlásenie konkurzu prostredníctvom Centra právnej pomoci, nie je podľa žalobcu preukázaním platobnej neschopnosti žalovanej a jej poctivého zámeru. Centrum právnej pomoci pomôže a podá návrh na vyhlásenie konkurzu za každého jedného dlžníka. K tvrdeniam ohľadom exekučných zrážok žalobca uviedol, že žalovaná nepreukázala predmetnú skutočnosť, preto nemožno toto tvrdenie vziať za preukázané. Žalobca poukázal na skutočnosť, že od novely zákona o konkurze a reštrukturalizácii neúmerne vzrástol počet oddĺžení a oddĺžení sú aj tí dlžníci, ktorí dosahujú nemalé príjmy a mzdy a ktorí majú majetkové možnosti a schopnosti naďalej čiastočne uspokojovať svoje záväzky. Dlžníci len musia

osloviť svojich veriteľov a dohodnúť sa s nimi na novom splácaní, teda prejavíť svoju snahu vyriešiť svoje dlhy. Totiž je možné, že ak by dlžník napríklad rozdelil sumu vo výške 200 Eur mesačne medzi svojich veriteľov, že by jednému platil 30 Eur, druhému 20 Eur a podobne, takýto dlžník by mohol splatiť svoje záväzky buď v polovici alebo v celosti do pár rokov a preto takéhoto dlžníka nemožno označiť za platobne neschopného, ale za dlžníka, ktorý prejavil snahu o vyriešenie jeho dlhov. Na základe preukázania príjmu a výdavkov dlžníka je možné posúdiť jeho platobnú schopnosť, na ktorú skutočnosť sa snaží žalobca ako veriteľ poukázať. Nakoľko zo strany dlžníkov dochádza k zneužitiu inštitútu oddĺženia a celkového zbavenia sa dlhov, napriek tomu, že dlžníci sú reálne platobne schopní. Žalobca nepoprel inštitút oddĺženia, ale vyjadril názor, že predmetný právny inštitút je určený tým dlžníkom, ktorí sa objektívne bez svojej viny ocitnú v nepriaznivej životnej ako i majetkovej situácii (sú PN, nezamestnaný, so zdravotnými komplikáciami a podobne), ktorá im nedovoľuje ani čiastočné úhrady ich dlhov. Podľa názoru žalobcu bolo v majetkových možnostiach žalovanej čiastočne uspokojovať pohľadávky svojich veriteľov, len by musela žalovaná prejavíť snahu o vyriešenie jej dlhov, ktorú snahu žalovaná neuskutočnila a túto ani nedeclaruje vo svojom vyjadrení, len očierňuje postup a konanie žalobcu. Žalobca podotkol, že účelom oddĺženia nemá byť len ochrana dlžníkov, resp. poskytnutie možnosti dlžníkom na „nový život“, ale má sa myslieť aj na veriteľov, ktorí sú postihnutí oddĺžením dlžníkov. Nemožno poskytovať ochranu dlžníkom a každého jedného, kto podá návrh na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok, oddĺžiť. V tomto smere si žalobca poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 570/2016, keď v súvislosti so samotným účelom oddĺženia vyslovil: „Pri rozhodovaní o oddĺžení je hlavnou úlohou konajúceho súdu spravodlivo vyvažovať primárny účel oddĺženia (záujem na strane dlžníka – fyzickej osoby) a záujmy stále neuspokojených veriteľov. Ak sa tejto svojej povinnosti konajúci súd nezhostí rešpektujúc požiadavku spravodlivosti vo vzťahoch dlžníka a veriteľov, potom buď poškodí dlžníka tým, že mu oddĺženie nepovolí, prípadne mu na účel skúšobného obdobia uloží neprímerané záťaž, alebo poškodí veriteľov tým, že vytvorí predpoklady na nevymáhateľnosť ich riadne prihlásených a zistených pohľadávok, a to bez relevantných dôvodov.“ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti žalobca v celom rozsahu zotrval na podanej žalobe a žiadal, aby súd po vykonanom dokazovaní žalobe v celom rozsahu vyhovel, zrušil oddĺženie žalovanej a žalovanú zaviazal na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3.1. Žalobca k svojmu vyjadreniu predložil Oznámenie o postúpení pohľadávky s podacím hárkom.

4. K vyjadreniu žalobcu sa podaním zo dňa 21. 03. 2024 vyjadrila žalovaná, ktorá uviedla, že legálna definícia poctivého zámeru je legislatívne vyriešená tak, že dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v rámci svojich možností a schopností. Exemplifikatívne táto úprimná snaha spočíva okrem vynaloženia snahy získať zamestnanie, samotné zamestnanie sa alebo zabezpečenie si iného zdroja príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry ponúknuť aspoň 1 výťažku z nich dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného záväzku, resp. vynaloženie snahy o zaradenie sa do spoločnosti alebo samotné zaradenie sa do spoločnosti a v poskytnutí správcovi a veriteľom potrebnej súčinnosti. V zmysle právnej doktríny (Pospíšil, B., Macek, J., Maliar, M., Kitta, V.: Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár, 2. vydanie, Bratislava: Wolters Kluwer s. r. o., 2016, s. 843) sa za najvýznamnejšiu povinnosť dlžníka však považuje poskytovanie súčinnosti správcovi, ktorú súčinnosť žalovaná správcovi v plnom rozsahu poskytla, o čom je spísaná zápisnica. Pokiaľ žalobca spochybňuje, že konkurzné konanie neprebehlo správne a zákonne, žalovaná navrhla vykonať ako dôkaz výsluch správcu konkurznej podstaty. Pokiaľ by sa žalobca prihlásil do konkurzného konania, mohol ako veriteľ zložiť správcovi konkurznej podstaty zálohu na trovy šetrení, čo mohlo viesť k preskúmaniu, či žalovaná mala poctivý alebo nepoctivý zámer, či jej úkony boli odporovateľné alebo nie. Žalobca v celom vyjadrení zabúda, že žalovaná bola celý čas pod exekúciou. V pracovnom odvetví žalovanej bolo v dôsledku pandémie množstvo problémov. Jej príjmy dosahovali 480,63 Eur, z toho platila nájomné 107 Eur, elektriku 20 Eur, hypotéku 115, 32 Eur, mobil 60 Eur, TV 14,60 Eur, stravu 150 Eur, ostávalo jej na mesiac 13,70 Eur. Žalovaná v rámci konkurzného konania nič nezamĺčala a celý majetok poskytla na účely konkurzného konania. Konkurz sa skončil dňa 25. 11. 2022, pričom žalobca žiada poskytnúť informácie o príjme žalovanej vo forme vymeriavacieho základu od 02/2022 do 02/2023, ktorý nemôže byť relevantným dôkazom skutočného príjmu, ktorý bol žalovanej poukazovaný po odpočítaní exekučných a iných zrážok. Žalovaná vo svojom vyjadrení ďalej uviedla, že do oddĺženia išla preto, že sa ocitla vo veľmi zlom finančnom postavení, s exekúciou nebola schopná platiť svoje dlhy, žila veľmi skromne, bola vo veľmi zlom fyzickom a psychickom rozporení a s exekučnými zrážkami sa dostala do bludného kruhu upomienok, výziev na platenia a všetky jej záväzky boli viac ako 180 dní po lehote

splatnosti a nevedela inak túto situáciu riešiť len cestou oddĺženia. Ako žalovaná inštitút oddĺženia nezneužila, vynaložila úprimnú snahu svoj dlh riešiť tým, že celý svoj majetok vložila do konkurzu a svoju súčinnosť riadne prejavila, o čom je záznam v spise konkurzného správcu. Je zamestnaná, teda riadne zaradená v spoločnosti a do dňa vyjadrenia nič nezdedila, nevyhrala či nezískala dar, ktorý by mohol byť predmetom dobrovoľného plnenia nevymáhateľného záväzku veriteľa. Žalovaná v závere vyjadrenia tvrdí, že nemala nepoctivý zámer, celý svoj majetok riadne uviedla, rovnako v zozname veriteľov riadne uviedla všetkých svojich veriteľov, v návrhu uviedla všetky dôležité informácie, poskytla správcovi potrebnú súčinnosť, pred podaním návrhu sa úmyselne neuviedla do platobnej neschopnosti, v čase podania návrhu bola platobne neschopná, nespoliehala sa na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom, nemala pred podaním návrhu snahu poškodiť veriteľa alebo niektorého veriteľa zvýhodniť, vrátila Centru právnej pomoci poskytnutý preddavok riadne a včas, na území Slovenskej republiky má centrum hlavných záujmov. Na základe uvedených skutočností žalovaná navrhla, aby súd po vykonanom dokazovaní žalobu v plnom rozsahu zamietol a zároveň zrušil náhradu trov konania žalobcu.

5. Na prejednanie veci samej súd určil termín pojednávania na deň 25. 04. 2024.

6. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní dňa 25. 04. 2024 odkázal na žalobu a písomné vyjadrenia v tomto konaní a zrekapituloval, že žalobca nepoctivosť oddĺženia žalovanej vidí v nepreukázaní jej platobnej neschopnosti, nakoľko má za to, že táto platobná neschopnosť ani dodnes nebola preukázaná zo strany žalovanej. Žalobca má za to, že bolo v silách žalovanej aspoň určitým spôsobom plniť svoje záväzky voči veriteľom. Zároveň poukázal aj na to, že v procesnej obrane žalovanej doteraz absentuje nejakým spôsobom preukázanie tejto platobnej neschopnosti a to s poukázaním na nejakú jasnú kalkuláciu príjmov a výdavkov. Pokiaľ obsahom podaní žalovanej bolo poukázanie na jej snahu v rámci exekučného konania žiadať odklad alebo snahu o splácanie len z listín, ktoré sú obsahom spisu, je vidno, že jedna exekúcia bola vo vzťahu k jednému veriteľovi odložená v zásade na základe obligatónym ustanovení exekučného poriadku, kedy súdny exekútor odloží na dobu 3 mesiacov, ak o to fyzická osoba povinný požiadala, ale absentuje tu snaha žalovanej pred riešením svojej situácie oddĺžením s veriteľmi riešiť vzniknutú situáciu, to znamená absentuje tu záujem žalovanej kontaktovať sa s jednotlivými veriteľmi, dohadovať sa s nimi na nejakom splátkovom kalendári a absentuje tu teda aj tým pádom nejaké stanovisko tých veriteľov, či s týmito vlastne by vôbec súhlasili, keby toto žalovaná bola urobila. Inštitút oddĺženia je hraničný krajný prostriedok na riešenie situácie dlžníkov, ktorých skutočne príjmy, ich celková situácia neposkytuje iné riešenie tejto nepriaznivej situácie vo vzťahu k záväzkom a práve v žalovanej má žalobca pocit, že neboli ako keby vyčerpané všetky možnosti riešenia negatívnej situácie a oddĺženie bolo zvolené ako taký jednoduchší prostriedok, ako sa tých svojich povinností zbaviť. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu ďalej uviedol, že bola to slobodná vôľa žalovanej vstúpiť do jednotlivých právnych vzťahov, z ktorých vznikli záväzky. Nie je možné vstupovať do takého množstva záväzkov bez nejakého ekonomického opodstatnenia, nemôže to byť na ťarchu veriteľov, ak sa dlžníci neúmerným spôsobom zadlžujú a potom jednorazovým spôsobom riešia svoju situáciu oddĺžením. Vo vzťahu k preukazovaniu poctivého zámeru žalovanou zápisom z osobného stretnutia správcu s dlžníkom zo dňa 12. 10. 2022 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že ide o nepreverené informácie, nakoľko nie sú predmetom skúmania správcovskej činnosti, keďže príjem dlžníka v konkurze nepodlieha oddĺženiu, teda tie skutočnosti tvrdené žalovanou nie sú preukázané žiadnym dôkazom. V tejto súvislosti poukázal na teóriu tvrdenia negatívnej skutočnosti, kde nie je možné od osoby, ktorá tvrdí určitú negatívnu skutočnosť, od nej požadovať, aby túto negatívnu skutočnosť preukazovala, naopak dôkazné bremeno sa prenáša na stranu, ktorá dokáže preukázať, či sa táto skutočnosť stala alebo nestala. Žalobca jednoznačne v žalobe uviedol, prečo sa domnieva, že táto platobná neschopnosť žalovanej je len tvrdená, respektíve predstieraná, nie je vo vlastných silách žalobcu zabezpečiť k tomu dôkazy, ktoré sa týkajú osobnej situácie žalovanej, ale práve naopak, žalovaná je schopná preukázať, že jej príjem v danom čase naozaj zodpovedal tomu, čo bolo deklarované v zápise so správcom (napr. výplatnou páskou a zároveň nejaký položkovitý zoznam nákladov). Z údajov v zápise správcu z osobného stretnutia vyplýva, že príjem žalovanej má byť cca 800 Eur, čo je informácia len približná, pričom nie je jasné, či je to príjem čistý alebo hrubý a či naozaj príjem taký aj je. Potom sú tam naznačené nejaké výdavky v sumárnej sume asi 375 Eur, to znamená, že je rozdiel na úrovni 425 Eur mesačne. To znamená, že vytvára sa tu určitá suma na strane žalovanej, ktorú by bolo možné použiť na čiastočné plnenie vo vzťahu k veriteľom.

7. Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní dňa 25. 04. 2024 považovala žalobu za nedôvodnú. Mala za to, že dostatočným spôsobom v čase konkurzného konania preukázala skutočnosť,

že je platobne neschopná, že nie je schopná plniť svoje záväzky za daných okolností, ktoré v tom čase existovali. Čo sa týka nejakej kalkulácie, výšky príjmu a podobných vecí, ktorých dokazovania sa protistrana domáhala, mala za to, že tieto dostatočne vyplývajú zo spisu, ktorý viedol správca konkurznej podstaty a sú v ňom dostatočne obsiahnuté a dostatočným spôsobom preukazujú skutočnosť, že naozaj u žalovanej existovala platobná neschopnosť. V tom období riešenie finančnej situácie žalovanej kontaktovaním veriteľov podľa nej nemalo význam, pretože neexistovala reálna možnosť niečo splácať a pomerne uspokojovať jednotlivých veriteľov vzhľadom na to, že aká bola celková výška jej dlhov a potom aj výška jednotlivých mesačných splátok, o ktoré keby mala riadne a včas plniť, tak by presahovali asi tak dvojnásobok jej mesačného príjmu. Tak vzhľadom na danú situáciu by zrejme nejaký splátkový kalendár ani nebol realizovateľný a tým by vlastne dochádzalo iba k navyšovaniu dlhov. A ďalšia vec, tým by sa vlastne žalovaná dopustila porušenia zákona v tom zmysle, že by nepodala návrh na oddĺženie včas. Žalovaná taktiež poukázala na svoje predošlé písomné podania a zdôraznila, že má za to, že u nej bol vždy poctivý zámer vo vzťahu k oddĺženiu. Nemala záujem nikoho poškodiť a dané riešenie sa v jej situácii javilo ako jediné možné s tým, že uviedla všetky skutočnosti, priznala všetok majetok, ktorý bol v jej vlastníctve a naozaj v danom čase bola v platobnej neschopnosti. Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu preto navrhla, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

8. Súd odročil pojednávanie za účelom vykonania dopytu na Sociálnu poisťovňu ohľadom oznámenia výšky príjmu žalovanej za obdobie od januára do augusta 2022 a za obdobie januára až marca 2024. Pojednávanie sa konalo dňa 13. 06. 2024.

9. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní dňa 13. 06. 2024 k vykonanému dôkazu súčinnosť zo Sociálnej poisťovne uviedol, že ako vyplýva z tejto súčinnosti, žalovaná mala priemerný príjem v hrubom 1.719 Eur, čo v čistom predstavuje nejakých 1.300 Eur. V úradnom zázname správkyne uviedla, že mala príjem 800 Eur. Už tu je zrejme, že zatajila časť svojho príjmu správkyňi, keďže ako vyplýva zo súčinnosti, ten príjem bol o dosť väčší. Tak isto aj v rámci výsluchu na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 25. 04. 2024 na otázku právneho zástupcu žalobcu, aký mala čistý príjem, uviedla, že 800 Eur, čo nezodpovedá súčinnosti zo Sociálnej poisťovne a je teda evidentné, že zatajila zvyšný príjem aj v tomto súdnom konaní, čo podľa žalobcu preukazuje to, že žalovaná neprejavila poctivý zámer. Tak isto v rámci výsluchu na pojednávaní 25. 04. 2024 žalovaná uviedla, že v súčasnosti je nezamestnaná, pričom ako dôvod výpovede uviedla, že bol pracovný pomer skončený pre nadbytočnosť po 35 rokoch s odstupným asi vo výške 1.000 Eur. Ako vyplýva zo súčinnosti Sociálnej poisťovne, tak posledný v mesiaci 03/2024 je vymeriavací základ 9.128 Eur, čo v čistom to predstavuje 6.283,96 Eur. Podľa žalobcu je evidentné, že odstupné jej bolo vyplatené vo vyššej sume, ako žalovaná uviedla, a teda zatajila tento ďalší zdroj príjmu. K dôkazom predloženým žalovanou na tomto pojednávaní právny zástupca žalobcu uviedol, že žalovaná predložila výplatné pásky za rok 2021, kým konkurz bol vyhlásený s účinkami od 20. 08. 2022. Ten príjem pred vyhlásením konkurzu v roku 2022 je teda preukázaný zo súčinnosti a je teda podľa žalobcu evidentné, že príjem sa zvýšil v roku 2022. Vo vzťahu k príjmu vyplatenému žalovanej za mesiac 3/2024 žalobca poukázal na § 166g ods. 1 ZKR, kedy dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania aj po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, pričom je tam uvedený iba demonštratívny výpočet nejakých predpokladov, ako môže dlžník preukázať ten poctivý zámer. Z toho zároveň vyplýva, že ak získa iný zdroj príjmov, kde teda to odstupné môžeme chápať aj ako výnimočný zdroj, tak je povinný poskytnúť veriteľom na uspokojenie ich nevymáhateľného dlhu v dôsledku oddĺženia. Ale žalovaná nevynaložila túto snahu, čo opäť podľa žalobcu preukazuje jej nepoctivý zámer. Vo vzťahu k tomu, že to odstupné slúži ako nejaká náhrada, ako uviedla žalovaná, tak žalovaná nepreukázala, že by jej bola vyplácaná nejaká dávka v nezamestnanosti, respektíve teda prislúcha jej táto dávka v nezamestnanosti, pričom poctivý zámer môže žalovaná preukázať aj tým, že preukáže svoju snahu opäť získať zamestnanie alebo zaradiť sa teda do spoločnosti, čo tiež žalovaná nepreukázala, že by sa uchádzala o zamestnanie alebo nevyvinula snahu opäť sa zamestnať a získať príjem. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v záverečnej reči uviedol, že žalobca sa domáha zrušenia oddĺženia pre nepoctivý zámer žalovanej, nakoľko má za to, že žalovaná v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu nebola platobne neschopná. Zotrval na podanej žalobe z dôvodu, že žalovaná nemala pri oddĺžení poctivý zámer, keď pri podaní návrhu naplnila zákonné predpoklady nepoctivého zámeru podľa ustanovenia § 166g ods. 2 písm. c/, písm. f/ a písm. h/ ZKR. Žalovaná nebola v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu platobne neschopná ako vyplýva z dostupných informácií žalobcovi, vykonaného výsluchu žalovanej na poslednom pojednávaní, ako aj súčinnosti poskytnutej zo Sociálnej poisťovne. Pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu bola zamestnaná, v rámci oddĺženia

správkyňi na osobnom stretnutí uvedla, že jej príjem je približne 800 Eur, pričom uvedenú skutočnosť uvedla aj v rámci výsluchu na poslednom pojednávaní, keď na otázku právneho zástupcu žalobcu, aký mala príjem v čase oddĺženia, uvedla, že tak ako uviedla v spise konkurznej správkyňi 800 Eur. Ako vyplýva zo súčinnosti poskytnutej Sociálnou poisťovňou, príjem žalovanej v čase pred vyhlásením konkurzu predstavoval sumu približne 1.769 Eur, čo v čistom predstavuje približne sumu vo výške 1.300 Eur. Je teda evidentné, že žalovaná zatajila svoj zvyšný príjem a to nie len správkyňi, ale aj v tomto súdnom konaní, čo už samotne preukazuje, že žalovaná nemala pri oddĺžení poctivý zámer. Ďalej uviedol, že žalovaná v rámci posledného výsluchu uskutočneného na poslednom pojednávaní uviedla, že od 01. 04. 2024 je nezamestnaná, pričom na otázky právneho zástupcu žalobcu, aký bol dôvod skončenia pracovného pomeru a či žalovanej bolo vyplatené odstupné, uviedla, že pracovný pomer bol skončený pre nadbytočnosť po 35 rokoch a bolo jej vyplatené odstupné vo výške 1.000 Eur. Ako vyplýva zo súčinnosti poskytnutej Sociálnou poisťovňou, žalovanej vymeriavací základ za mesiac 03/2024, kedy jej malo byť vyplatené odstupné, bol vo výške 9.128 Eur, pričom čistý príjem predstavuje sumu vo výške 6.283,96 Eur. Žalovaná správkyňi uviedla, že jej mesačné výdavky predstavujú sumu približne vo výške 375 Eur, to znamená, že rozdiel medzi príjmom a výdavkom žalovanej predstavuje v priemere sumu približne 1.000 Eur, čo znamená, že jej zostávala nemalá suma, ktorú bolo možné použiť na čiastočné plnenie svojho dlhu vo vzťahu k všetkým veriteľom, teda nie len vo vzťahu k žalobcovi. Ak aj celkové splátky žalovanej predstavovali sumu vyššiu ako bol jej príjem, žalovaná mohla požiadať o revíziu splátok. Avšak toto úsilie o vyriešenie situácie nijako nepreukázala a záujem z jej strany kontaktovať jednotlivých veriteľov a dohodnúť sa s nimi na znížení splátok v tomto smere akcentuje. Žalobca poukázal aj na ustanovenie § 166g ods. 1 ZKR, kde kritériá pre určenie nepoctivého zámeru sú sústredené predovšetkým na ekonomické správanie dlžníka pred podaním návrhu ako aj po podaní návrhu. Uvedené ustanovenie uvádza len demonštratívny výpočet dôvodov pre posúdenie poctivého zámeru dlžníka. Súd by teda podľa tohto ustanovenia mal vziať do úvahy aj to, či v prípade získania nejakého iného zdroju príjmu, tento dlžník ponúkol veriteľom na splnenie jeho nevyhmáateľného záväzku. Ak sa teda dlžník chce vyhnúť zrušeniu rozhodnutia o oddĺžení, musí takéto plnenie poskytnúť veriteľ na splnenie týchto záväzkov, preto sa stali v dôsledku oddĺžením vymáateľnými, pričom dôkazné bremeno o týchto skutočnostiach je na dlžníkovi, teda žalovanej. Žalobca má za to, že príjem žalovanej z titulu vyplatenia odstupného predstavuje takýto iný zdroj príjmu podľa ustanovenia § 166g ods. 1, ktorý žalovaná mala poskytnúť veriteľom na splnenie aj keď len čiastočných svojich záväzkov, tak sa stali v dôsledku oddĺženia nevyhmáateľnými, čím by preukázala svoj poctivý zámer. A to nielen vo vzťahu k žalobcovi, ale aj vo vzťahu k iným veriteľom. Avšak žalovaná ani po podaní návrhu a získaní takéhoto zdroju príjmu v nie malej výške úsilie voči veriteľom na splnenie svojich dlhov nevyvinula. Je zrejmé teda, že predpoklad poctivého zámeru žalovanej okrem iného aj úprimná snaha riešiť svoju nepriaznivú situáciu aj po podaní návrhu a svoj dlh v rámci svojich možností teda splácať, zo správania žalovanej nevyplýval. Žalovaná v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu disponovala finančnými prostriedkami na plnenie svojich záväzkov, z ktorých by bola schopná splácať aspoň čiastočne svoje záväzky voči veriteľom. Napriek tejto skutočnosti sa žalovaná rozhodla riešiť svoju situáciu formou oddĺženia v konkurze s tým, že sa vyhne čo i len čiastočnému splácaniu dlhu. Uvedené tak podľa žalobcu preukázateľne dôvodne spochybňuje poctivý zámer žalovanej a jej úprimnú snahu o riešenie dlhov. Žalovaná neuviedla a predovšetkým nepreukázala také skutočnosti, ktoré by objektívne znemožňovali uspokojenie jej záväzkov. Žalovaná sa k podanému návrhu na vyhlásenie konkurzu snažila zbaviť svojej zodpovednosti vyplývajúcej zo zmluvných vzťahov tak, aby nemusela uhradiť svojim veriteľom ani časť ich pohľadávok. V tomto smere žalobca prostredníctvom právneho zástupcu opätovne poukázal aj na rozhodnutie Okresného súdu Trnava sp. zn. 36Odi/1/2019 zo dňa 06. 11. 2019, ako aj rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 8Odi/1/2018 zo dňa 18. 11. 2018. Na základe vykonaných dôkazov a skutočností, ktoré vyšli v tomto súdnom konaní najavo, podľa žalobcu vyplýva, že žalovaná podaním vyhlásenia o platobnej neschopnosti navodila stav domnelej platobnej neschopnosti, aby mohla podať návrh na konkurz. Taktiež zo správania žalovanej po podaní návrhu nemožno usudzovať, že vynaložila úprimnú snahu svoj dlh riešiť v medziach svojich možností a schopností. Žalobca má teda za to, že žalovaná preukázateľne naplnila skutkovú podstatu nepoctivého zámeru podľa ustanovenia § 166g ods. 2 písm. c/, písm. f/ a písm. h/ ZKR, preto žalobca žiada, aby súd zrušil oddĺženie žalovanej a uložil jej povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu.

10. Žalovaná na pojednávaní dňa 13. 06. 2024 uviedla, že vždy mala poctivý zámer. Čo sa týka vyžiadania dôkazu zo Sociálnej poisťovne, ten priemer je v tom, kde už bola exekúcia, pričom za obdobie 04/2022 – 05/2022 boli prémie, preto sa navýšil priemer. Žalovaná z toho však nemala nič, pretože všetko jej zobrala exekúcia. Čo sa týka odstupného, ktoré mala, to mala za jeden mesiac s tým, že

je to náhrada, pretože ju prepustili, a to nemá s tým nič spoločné, pretože už je po oddlžení. Takže poctivý zámer žalovaná mala a preto predložila aj výplatné pásky pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, kde je to očividné. Zároveň predložila zoznam súčtu, kde mala súčet veriteľov plus náklady na domácnosť. Celkové náklady boli v sume 1.660 Eur, čo prevyšuje náklady, ktoré pôvodne uviedla na prvom pojednávaní, tých 1.400 Eur. Žalovaná na pojednávaní súdu predložila ako listinné dôkazy prehľad záväzkov - prehľad výdavkov, ktoré mala v čase pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu s rozdelením na záväzky s výškou mesačných splátok a na náklady na domácnosť; ďalej fotokópie výplatných pásov za mesiace 01/2021 – 06/2021 a doklady, ktoré majú preukazovať výšku mesačných splátok jednotlivých záväzkov. Uvedené dôkazy boli podľa žalovanej predložené aj na Centrum právnej pomoci s tým, že bol vyhlásený konkurz. Mala 800 Eur v čistom s tým, že jej ešte splácali v F. G., takže to bolo 500 Eur, a to je životné minimum, ktoré mala. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, sa mohla dohodnúť s veriteľmi žalovaná uviedla, že sa nedalo splácať, nemohla sa dohodnúť, pretože výdavky boli vyššie a vlastne nedá sa platiť nič, čo nevychádza. A v prípade dohody, bolo by to len po 10 Eur, čo predstavuje len úrok z úroku a nezaplatí sa istina. Na druhej strane nie je možné veriteľa posunúť dopredu oproti druhým veriteľom. Vo vzťahu k odstupnému žalovaná uviedla, že ju mrzí, že dostala výpoveď, to má ako náhradu. Pre ňu ako úpadcu sú však rozhodujúce iba tri veci vyhrať, darovať a zdediť, pričom odstupné ani jedno z toho nie je, toto je náhrada za to, že ju prepustili s tým, že ešte nevie, kedy nájde robotu a je to len náhrada za to. Musí sa posúvať ďalej s tým, že musí nejako prežiť. Žalovaná zdôraznila, že z jej strany bol vždy a bude poctivý zámer. Na predchádzajúcom pojednávaní predložila dôkaz, že je vedená na ÚPSVaR. Snaží sa hľadať si prácu, ale v dnešnej dobe to nie je jednoduché. Preto aj vo firme sa prepúšťalo, lebo nie je veľmi robotu a keby sa aj zamestnala, má výplatu okolo 600 až 700 Eur. Bola na viacerých výberových konaniach, nie je to vôbec jednoduché. Z jej strany vždy bol a bude poctivý zámer. Snaží sa, nič nikomu nezatajila a robí všetko preto, aby sa zamestnala aj z toho dôvodu, že je sama a nie je jednoduché prežiť. Žalovaná vo svojej záverečnej reči uviedla, že predloženými dôkazmi a vyjadreniami preukázala, že mala vždy poctivý zámer a preukázala v každom svojom úkone dobrú vieru. Rovnako aj na základe toho, že celý svoj majetok riadne oznámila a bol predmetom spežania u konkurzného správcu, žiadala, aby súd vo svojom rozhodnutí zohľadnil uvedené dôkazné prostriedky a rozhodol v súlade so zásadou dobrého a spravodlivého a žalobný návrh žalobcu zamietol v plnom rozsahu.

11. Súd vo veci vykonal dokazovanie žalobou, Žiadosťou o pôžičku 2000092406 zo dňa 11. 09. 2019, platobným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2Csp/62/2022-106 zo dňa 08. 07. 2022, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 03. 08. 2021 s prílohou, Žiadosťou o preukázanie poctivého zámeru a komunikáciu s veriteľom, Poučenie o práve veriteľa využiť svoje zákonné možnosti domáhať sa zrušenia oddlženia – zo dňa 20. 10. 2023, Dôvodovou správou k zákonu č. 377/2016 Z. z., rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 36Odi/1/2019-79 zo dňa 06. 11. 2019, rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 2Odi/2/2021-77 zo dňa 07. 10. 2021, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3CoKR/23/2020 zo dňa 04. 12. 2020, uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6OdK/303/2022 zo dňa 15. 08. 2022 s doložkou právoplatnosti, vyjadrením žalovanej zo dňa 22. 01. 2024, Zoznamom veriteľov dlžníka, Súpisom všeobecnej podstaty zverejneným v Obchodnom vestníku 199/2022 dňa 17. 10. 2022, Iným zverejnením (výzva na zloženie preddavku na vyhotovenie znaleckého posudku) zverejnené v Obchodnom vestníku 199/2022 dňa 17. 10. 2022, Zápisnicou z osobného stretnutia pri preskúmaní pomerov dlžníka, Zoznamom pohľadávok prihlásených do konkurzu, žiadosťou o odklad exekúcie zo dňa 22. 07. 2021, Upovedomením o odklade exekúcie zo dňa 27. 07. 2021, vyjadrením žalobcu zo dňa 05. 02. 2024, Oznámením o postúpení pohľadávky s podacím hárkom, vyjadrením žalovanej zo dňa 21. 03. 2024, Sledovaním zásielok Slovenská pošta – RF306805971SK, výsluchom žalovanej, Odpoveďou na lustráciu žalovanej v Sociálnej poisťovni, súpisom mesačných nákladov zostaveným žalovanou, potvrdeniami o výške mesačných splátok v počte kusov 17, výplatnými páskami za mesiace 01/2021 – 06/2021, ako aj ostatnými listinami, ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Súd na základe nesporných skutkových tvrdení, o ktorých pravdivosti nenadobudol ani na základe vykonaného dokazovania pochybnosti (§ 186 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov /ďalej len „CSP“/), ďalej na základe vykonaného dokazovania a na základe skutočností známych súdu z jeho činnosti (§ 186 ods. 1 CSP) ustálil nasledovný skutkový stav:

12. Žalovaná bola dlžníkom spoločnosti Zinc Euro, a.s. na základe zmluvy č. 2000092406, následne došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 03. 08. 2021. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej zo strany veriteľa Zinc Euro, a.s. ako postupcu oznámené listom zo dňa 13. 08. 2021, pričom zo sledovania obsahu zásielok súd zistil, že zásielka bola

vydaná na pošte Žiar nad Hronom 1 dňa 02. 09. 2021. Okresný súd Veľký Krtíš platobným rozkazom č. k. 2Csp/62/2022-106 zo dňa 08. 07. 2022 zaviazal žalovanú uhradiť žalobcovi sumu 3.943,42 Eur s úrokom z omeškania a nahradiť trovy konania. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6OdK/303/2022 zo dňa 15. 08. 2022 bol vyhlásený konkurz na majetok žalovanej ako dlžníka a súd oddlžil žalovanú tak, že ako dlžníka ju zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia. Konkurz bol zrušený z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu.

13. Súd na návrh žalobcu vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, počas ktorého žalovaná uviedla, že mala poctivý zámer, všetok svoj majetok uviedla v konkurznom konaní, nič nezamlčala. Bola v exekúcii, mala príjem 480,60 Eur po vykonaní zrážok, z toho mala žiť. Do zlej finančnej situácie sa dostala, lebo manžel hrával automaty. Nemala inú možnosť, ako zlú situáciu riešiť konkurzom. Správcovi konkurznej podstaty uviedla všetky skutočnosti. Nechcela poškodiť svojich veriteľov. Nič nezdedila, nič nedostala darom ani nič nevyhrala. Nová skutočnosť je, že od 01. 04. 2024 je nezamestnaná, vedená na úrade práce. Požiadala o dávku v nezamestnanosti, ešte jej nebola do času konania pojednávania priznaná. Dôvodom skončenia pracovného pomeru bola nadbytočnosť po 35 rokoch. Bolo jej vyplatené odstupné na účet vo výške 1.000 Eur, nevie k tomu predložiť žiadny dôkaz. V čase oddlženia mala príjem 800 Eur tak, ako uviedla v spise konkurznej správkyni. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či žalovaná vie do spisu predložiť dôkaz preukazujúci výšku vášho príjmu, napr. výplatnú pásku z daného obdobia, žalovaná odpovedala, že áno, ale je to otázka na správcu konkurznej podstaty. Pred oslovením CPP nekontaktovala jednotlivých veriteľov za účelom riešenia vzniknutej situácie, nemala na to dôvod, bola som v zlej finančnej aj psychickej situácii. Celková výška jej dlhov bola 70.261 Eur. V čase podania návrhu na konkurz bolo voči nej vedené exekučné konanie. Z titulu exekúcie jej boli vykonávané zrážky zo mzdy, po vykonaní ktorých jej zostala zo mzdy suma 480,63 Eur. V tom čase bola výška jej výdavkov na byt 170 Eur, na hypotéku 115 Eur, na elektriku 30 Eur, na televíziu a telefón 14 Eur, pričom rozdiel predstavoval výdavky na stravu. V tom období nemala iný príjem ako zo závislej činnosti. Ak by mala plniť mesačné splátky riadne a včas a v plnej výške podľa pôvodne dohodnutých mesačných splátok jej záväzkov pred ich zosplatnením, predstavovali by sumu 1.400 Eur. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, po akú dlhú dobu mala žalovaná takto vysoké splátky a bola schopná ich plniť, žalovaná odpovedala, že to bolo 10 rokov, a to za pomoci svojich rodičov.

20. Súd na návrh žalobcu vykonal dokazovanie oboznámením s Odpoveďou na lustráciu v Sociálnej poisťovni, z ktorej vyplýva, že žalovaná bola registrovaná v informačnom systéme Sociálnej poisťovne ako zamestnanec s pravidelným príjmom od 08. 08. 2005 do 31. 03. 2024. Zamestnávateľ uviedol žalovanú na prílohách mesačných výkazov poistného a príspevkov za obdobie 01/2022 až 08/2022 s priemerným vymeriavacím základom 1.769,34 Eur. Vymeriavací základ žalovanej za mesiac 3/2024 bol vo výške 9.128,00 Eur.

14. Žalobca navrhol vykonať dokazovanie dopytom na Úrad geodézie, kartografie a katastra, dopytom na Policajný zbor, dopravný inšpektorát za účelom poskytnutia informácií o evidencii osobného motorového vozidla evidovaného na meno žalovanej pred podaním návrhu ako aj po oddlžení, ako aj dopytom na centrálny register účtov a dopytom na bankovú inštitúciu, v ktorej má žalovaná evidovaný osobný účet. Súd tieto návrhy na vykonanie dokazovania zamietol z dôvodu, že žalobca žiadne konkrétne skutočnosti vo vzťahu k majetku zisťovanému týmito dôkazmi netvrdil. Netvrdil, že by žalovaná nadobudla nejaký majetok po vyhlásení konkurzu, pričom túto skutočnosť si mohol žalobca čiastočne preveriť aj sám, napr. verejne dostupnými informáciami z katastra nehnuteľností. Žalobca zároveň netvrdil, že by žalovaná vlastnila motorové vozidlo, či iný majetok, či už vo forme finančných prostriedkov alebo iných majetkových hodnôt. Súd v súvislosti s návrhmi žalobcu na vykonanie dokazovania uvádza, že dokazovaním v sporovom konaní sa majú preukázať tvrdené skutočnosti, nie zisťovať to, čo strany netvrdili. Dokazovanie nemá slúžiť strane sporu na to, aby prostredníctvom neho zistila, či náhodou neexistujú skutočnosti v jej prospech. Súd preto návrh žalobcu na vykonanie vyššie uvedeného dokazovania zamietol.

15. Žalobca v podanej žalobe taktiež navrhol vykonať dokazovanie pripojením celého konkurzného súdneho spisu sp. zn. 6OdK/303/2022, a to za účelom oboznámenia sa so všetkými relevantnými skutkovými okolnosťami. Z uvedeného nie je zjavné, aké konkrétne skutočnosti sa majú z konkurzného spisu preukázať, aké konkrétne listiny, aký konkrétny údaj, aké skutkové tvrdenia, ktoré v konaní vyšli najavo, sa majú týmto osvedčiť. Pripojenie súdneho spisu nie je prípustným spôsobom dokazovania,

keďže dôkazný prostriedok musí byť vždy konkrétne označený. Pokiaľ mal žalobca záujem vykonať dokazovanie konkrétnou informáciou, konkrétnym údajom, musel by tento dôkaz označiť. Zároveň sporová strana nemôže preniesť svoju povinnosť predkladať dôkazy na súd za predpokladu, že je sama schopná navrhovaný dôkaz zabezpečiť. Pokiaľ žalobca tvrdí, že svoju pohľadávku prihlásil v konkurze, a teda je veriteľom žalovanej, má teda právo nahliadnuť do konkurzného spisu, má právo komunikovať so správcom konkurznej podstaty, má právo požadovať prešetrenie majetkových pomerov dlžníka v rámci konkurzu. Teda všetky informácie, ktoré sú v konkurznom spise uvedené, mohol žalobca zabezpečiť a predložiť spolu so žalobou. Nebol preto dôvod, aby súd suploval procesnú aktivitu žalobcu a pripojením konkurzného spisu následne sám dotváral skutkové tvrdenia žalobcu tým, že by sám rozhodol, čo z konkurzného spisu je, alebo nie je podstatné, a teda čo má alebo nemá byť predmetom dokazovania v konaní o zrušenie oddĺženia. Takýto postup súdu by bol neprípustný (viď právny názor vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 42CoKR/3/2023-144 zo dňa 26. 09. 2023). Súd preto taktiež návrh žalobcu na vykonanie dokazovania pripojením celého konkurzného súdneho spisu sp. zn. 6ODk/225/2022 zamietol.

16. Súd taktiež zamietol návrh žalovanej na vykonanie dokazovania výsluchom správcu konkurznej podstaty, nakoľko tento bol navrhnutý za účelom preukázania, že konkurzné konanie prebehlo správne a zákonne, ktorá skutočnosť však nie je predmetom tohto konania.

17. Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom č. k. 3ODi/16/2023-173 zo dňa 13. 06. 2024 zrušil oddĺženie žalovanej pre jej nepoctivý zámer a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

18. Okresný súd Banská Bystrica uznesením č. k. 3ODi/16/2023-280 zo dňa 13. 02. 2025 pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho žalobcu BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 36 432 105 vstúpila obchodná spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692.

19. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 43CoKR/6/2025 zo dňa 19. 06. 2025 rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) a písm. c) CSP a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP z dôvodu, že okresný súd dospel k predčasnému a nesprávnemu záveru o nepreukázaní platobnej neschopnosti žalovanej podľa § 166g ods. 2 písm. f) ZKR a taktiež okresný súd nesprávne posúdil relevantnosť vzťahu medzi vyplatením odstupného a poctivým zámerom žalovanej pri oddĺžení v zmysle § 166g ods. 1 ZKR.

20. Úlohou prvostupňového súdu bolo v zmysle záverov uznesenia krajského súdu v ďalšom konaní opätovne posúdiť žalobu o zrušenie oddĺženia žalovanej pre nepoctivý zámer a vysporiadať sa so skutkovými tvrdeniami a listinnými dokladmi predloženými žalovanou ohľadne jej ekonomickej, majetkovej a finančnej situácie a osobných pomerov v období bezprostredne pred a pri podaní návrhu na oddĺženie vo vzťahu k tvrdenej výške dlhov, resp. výške splátok a k jej príjmu zistenému na základe potvrdenia Sociálnej poisťovne za obdobie od januára do augusta 2022 pri zohľadnení výšky a splatnosti jednotlivých pohľadávok preukázaných veriteľov, ako to vyplýva z obsahu spisu, taktiež opätovne posúdiť zistený skutkový stav vo vzťahu k definícii platobnej neschopnosti podľa § 3 ods. 2 ZKR s prihliadnutím na zhodnotenie komplexnej majetkovej a osobnej situácie žalovanej nielen vo vzťahu k pohľadávke žalobcu, ale aj k iným pohľadávkam ostatných veriteľov, ako ich tvrdila žalovaná v priebehu konania.

21. Vzhľadom na uvedené teda Okresný súd Banská Bystrica ako prvostupňový súd na prejednanie veci samej súd určil termín pojednávania na deň 22. 09. 2025.

22. Žalobca v podaní zo dňa 19.09.2025 prostredníctvom právneho zástupcu ospravedlnil neúčastť žalobcu a jeho právneho zástupcu na nariadenom pojednávaní. Zároveň súhlasil s tým, aby sa predmetné pojednávanie konalo v ich neprítomnosti a aby sa na základe listinných dôkazov rozhodlo vo veci. Žalobca zotrval na podanom návrhu a doterajších vyjadreniach. Súd preto pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

23. Žalovaná na pojednávaní zotrvala na svojej argumentácii, že pri oddĺžení nemala nepoctivý zámer. Dlhodobé finančné problémy popisuje od roku 2014, na zvládnutie ktorých sa snažila zobrať si pôžičky v bankových aj nebankových inštitúciách, čo vždy prinieslo len čiastočné riešenie. Nakoľko už mala záznamy v bankovom aj nebankovom registri, odmietali jej poskytnúť ďalšie pôžičky. Situáciu sa snažila

riešiť aj tak, že telefonicky oslovila veriteľov. Celá situácia sa zmenila vtedy, keď bola voči nej vedená exekúcia, v dôsledku ktorej jej bol zablokovaný majetok a boli jej zrážané zrážky z príjmu. Túto situáciu riešila podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu.

24. Žalovaná na pojednávaní súdu predložila Výpis zo spoločného registra bankových informácií vytvorený k 24. 07. 2025, Výpis z nebankového registra klientských informácií vytvorený k 24. 07. 2025, Vyjadrenie k žiadosti povinného o splátkový kalendár zo dňa 27. 10. 2021, zoznam Výplaty – rok 1.2019-5.2021 spolu s kópiami výplatných pások za marec a apríl 2019, jún až december 2019, január až júl 2020, september až december 2020 a január až jún 2021, listinu s názvom Exekúcia, kde sa nachádza zoznam za mesiace júl 2021 – júl 2022 s výškou výplaty v hrubom, exekučnou zrážkou a výplatou v čistom spolu s kópiami výplatných pások za mesiace júl až december 2021 a január až júl 2022, ako aj ďalšie listiny, ktoré sú už súčasťou súdneho spisu.

25. Čo sa týka dokazovania, zo záverov uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoKR/6/2025 zo dňa 19. 06. 2025 vyplýva, že tento ako odvolací súd zrušil rozhodnutie okresného súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie a rozhodnutie, pričom sa nedotkol už vykonaného dokazovania. Preto súd vychádzal z dokazovania vykonaného doposiaľ súdom prvého stupňa, na základe ktorého bolo podľa názoru odvolacieho súdu potrebné sa vysporiadať s otázkou, či výška príjmu zisteného na základe vymeriavacieho základu od Sociálnej poisťovne s prihliadnutím na záväzky a životné náklady žalovanej, umožňuje dospieť k záveru o platobnej schopnosti alebo neschopnosti žalovanej pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu.

26. Súd nevykonával dokazovanie listinnými dôkaznými prostriedkami predloženými žalovanou na pojednávaní dňa 22. 09. 2025. Súd konštatuje, že listinné dôkazy - Súčinnosť – odpoveď Sociálnej poisťovne zo dňa 14. 05. 2024, Žiadosť o odklad exekúcie zo dňa 22. 07. 2021, ako aj listinné dôkazy od veriteľov žalovanej preukazujúce výšku jej záväzkov, už v tomto konaní vykonané boli, a teda ich vykonanie by bolo duplicitné. Súdu vykonanie dokazovania ďalšími predloženými listinami nepovažoval za hospodárne, pretože ich vykonanie by vyžadovalo odročenie pojednávania, keďže s predmetnými listinami nebol oboznámený žalobca. Taktiež z návrhu žalovanej na vykonanie dokazovania nebolo zrejmé, aké konkrétne skutočnosti, ktoré v konaní vyšli najavo, nimi navrhuje preukázať (Výpis zo spoločného registra bankových informácií vytvorený k 24.7.2025, Výpis z nebankového registra klientských informácií vytvorený k 24.7.2025, Vyjadrenie k žiadosti povinného o splátkový kalendár zo dňa 27.10.2021). Čo sa týka predložených výplatných pások, vykonanie dokazovania v tomto smere súd taktiež považoval za nadbytočné, nakoľko tieto sa jednak týkali obdobia, ktoré výrazne predchádza podaniu návrhu na vykonanie konkurzu (obdobie roku 2019 až 2021), vo vzťahu k obdobiu roka 2022 výška príjmu žalovanej už bola preukázaná na základe Odpovede na lustráciu v Sociálnej poisťovni (viď bod 63. odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu).

27. Podľa ustanovenia § 166f ods. 1 zákona č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov /ďalej len „ZKR“/, veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

28. Podľa ustanovenia § 166g ods. 1 ZKR, dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

29. Podľa ustanovenia § 166g ods. 2 písm. c/ ZKR, dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu.

30. Podľa ustanovenia § 166g ods. 2 písm. e/ ZKR, dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh.

31. Podľa ustanovenia § 166g ods. 2 písm. f/ ZKR, dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť.

32. Podľa ustanovenia § 166g ods. 2 písm. h/ ZKR, dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa.

33. Podľa ustanovenia § 166g ods. 5 ZKR, poctivý zámer dlžníka súd skúma iba v konaní o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. V konkurznom konaní ani v konaní o určení splátkového kalendára súd poctivý zámer dlžníka neskúma.

34. Inštitút zrušenia oddĺženia dlžníka pre nepoctivý zámer podľa ustanovenia § 166f ZKR umožňuje vykonanie následnej kontroly poctivosti zámeru dlžníka pri jeho oddĺžení súdom, pretože pri vyhlásení konkurzu súd poctivý zámer dlžníka v zmysle § 166g ods. 5 veta druhá ZKR neskúma. Podmienky na úspešné domáhanie sa zrušenia oddĺženia dlžníka zákon taxatívne stanovuje v ustanovení § 166f ods. 1 ZKR. V danej veci súd považoval podmienky v zmysle cit. ustanovenia za splnené v tom smere, že žalobca ako veriteľ dotknutý oddĺžením je aktívne legitimovaným na podanie žaloby, keďže v žalobe uviedol, že je veriteľom žalovaného, svoju pohľadávku si riadne prihlásil v konkurze a do dňa podania žaloby nebol v konkurze uspokojený ani v časti svojho nároku; žaloba smeruje voči žalovanej ako dlžníkovi, táto teda je pasívne legitimovaná a taktiež bol návrh podaný v lehote šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu. Aj keď žalovaná namietala, že žalobca si svoju pohľadávku neprihlásil do konkurzu, avšak v danom prípade bol konkurz zrušený z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje ani náklady konkurzu, a teda nastal rovnaký následok v podobe neuspokojenia pohľadávok veriteľov spolu so stratou možnosti ďalšieho vymáhania pohľadávok bez ohľadu na to, či si žalobca ako veriteľ pohľadávku v konkurze prihlásil alebo nie. V zmysle bodu 41. odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu súd dané predpoklady zrušenia oddĺženia pre nepoctivý zámer vyhodnotil správne.

35. Ďalšou podmienkou v zmysle cit. ustanovenia je preukázanie, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Je teda povinnosťou žalobcu preukázať nepoctivý zámer žalovanej pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, teda uviesť konkrétne tvrdenia, prečo má za to, že žalovaná ako dlžník nemala pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu poctivý zámer a súčasne tieto tvrdenia podporiť dôkazmi. Pokiaľ má súd na základe žaloby podanej veriteľom zrušiť oddĺženie dlžníka z dôvodu nepoctivého zámeru, vychádza z okolností, na základe ktorých je možné záver, že oddĺžením je sledovaný nepoctivý zámer, dôvodne predpokladať. Nepoctivý zámer ako špeciálny pojem insolvenčného práva zákon nedefinuje, kritéria pre určenie nepoctivého zámeru sú príkladným spôsobom uvedené v ustanovení § 166g ods. 2 ZKR a sú sústredené predovšetkým na ekonomické správanie dlžníka pred podaním návrhu. V ustanovení § 166g ods. 2 ZKR sú demonštratívny spôsobom uvedené osobitné skutkové podstaty nepoctivého zámeru, a teda domáhať sa zrušenia oddĺženia je možné aj z iného dôvodu, ktorý však musí žalobca tvrdiť a preukázať. Zo samotného jazykového výkladu pojmu nepoctivý zámer je možné vyvodiť, že ide o súčasť objektívnej dobrej viery ako mravnej kategórie, ktorú nie je možné presne definovať či stanoviť jej obsah. Preto právne normy obsahujúce pojem poctivý zámer sú právnymi normami s tzv. neurčitou hypotézou, pri ktorej je na uvážení súdu, aby jej obsah vymedzil vzhľadom na konkrétne okolnosti posudzovaného prípadu. Súd v tomto smere v zmysle citovaných zákonných ustanovení v konaní najskôr vyhodnocuje splnenie povinnosti žalobcu a unesenie dôkazného bremena žalobcom a až následne vyhodnocuje, či žalovaný preukázal skutočnosti vylučujúce žalované právo. Pokiaľ potom žalobca v tomto type konania preukáže skutočnosti, ktoré nasvedčujú existencii nepoctivého zámeru dlžníka pred podaním návrhu na vyhlásenie oddĺžovacieho konkurzu, následne sa bremeno tvrdenia a s tým spojené dôkazné bremeno o tom, že dlžník konal poctivo, prenáša na protistranu, teda žalovaného (dlžníka).

36. Žalobca žalobu založil na tvrdeniach, že žalovaná pri podaní návrhu naplnila zákonné predpoklady nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. c/ ZKR – neuviedla dôležitú informáciu, aj keď vedela alebo s prihliadnutím na okolnosti musela vedieť, že ide o dôležitú informáciu; písm. e/ ZKR – úmyselne

sa priviedla do platobnej neschopnosti; písm. f/ ZKR – nebola platobne neschopná, aj písm. h/ ZKR – mala snahu poškodiť svojho veriteľa a najmä zo správania žalovanej po podaní návrhu nemožno usudzovať, že vynaložila úprimnú snahu riešiť svoj dlh v rámci svojich možností a schopností podľa ustanovenia § 166g ods. 1 ZKR.

37. Žalobca nepoctivý zámer žalovanej odôvodňoval tým, že žalovaná v čase podania návrhu nebola platobne neschopná, keďže bola zamestnanou osobou s príjmom postačujúcim na čiastočnú úradu pohľadávky žalobcu. Súd sa však nestotožnil s takýmto všeobecným záverom žalobcu o platobnej schopnosti žalovanej. Súd na tomto mieste, s poukazom na závery odvolacieho súdu, opakovane dáva do pozornosti, že žalobcu zaťažuje bremeno tvrdenia vo vzťahu k existencii konkrétneho dôvodu nepoctivého zámeru pri oddlžení a následne žalobcu zaťažuje taktiež dôkazné bremeno toto tvrdenie preukázať. Na prijatie záveru o preukázaní nepoctivého zámeru z dôvodu absencie platobnej neschopnosti pritom nepostačuje všeobecné tvrdenie o pravidelnom príjme žalovanej dostatočnom na čiastočné splácanie pohľadávky žalobcu, resp. iných veriteľov. Ako uviedol odvolací súd, aj keď žalobca ako veriteľ má obmedzené možnosti preukázania takéhoto tvrdenia, keď je nevyhnutné poznať nielen majetkovú situáciu žalovanej ako dlžníka, t. j. jej príjem, ale aj osobné majetkové pomery, nevyhnutné životné náklady, neznamená to, že toto sťažené procesné postavenie zbavuje žalobcu povinnosti tvrdenia a povinnosti unesenia dôkazného bremena tohto tvrdenia (k tomu body 47. až 51. odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoKR/6/2025 zo dňa 19. 06. 2025).

37.1. V tomto smere súd poukazuje taktiež na zákonnú definíciu platobnej neschopnosti fyzickej osoby podľa ustanovenia § 3 ods. 2 vety štvrtej ZKR v znení účinnom ku dňu podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovanej, podľa ktorej sa za platobne neschopnú považuje fyzická osoba, ak nie je schopná plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok. Pojem „platobná neschopnosť“ teda znamená taký majetkový stav dlžníka, ktorý vzhľadom na nedostatok finančných prostriedkov (vrátane iného finančného majetku okrem finančných prostriedkov) nedosahuje hodnotu v takej výške, aby bol spôsobilý na úhradu pohľadávky veriteľa v lehote 180 dní od splatnosti tohto záväzku. Preukázanie nepoctivého zámeru, v danom prípade z dôvodov tvrdenia zo strany žalobcu o existencii platobnej schopnosti, je teda v zmysle vyššie uvedeného na strane žalobcu, a teda žalobcu zaťažuje povinnosť preukázať platobnú schopnosť žalovanej, t. j. že majetkové, finančné a celkové pomery žalovanej neboli také, ktoré jej objektívne znemožňovali úhradu, čo i len jedného záväzku v lehote splatnosti dlhšej ako 180 dní. Podľa odvolacieho súdu na záver o nedostatku platobnej schopnosti, ktorý je zákonom predpokladaným dôvodom nepoctivého zámeru pri oddlžení, nepostačuje konštatovanie o existencii určitého, pravidelne dosahovaného príjmu, pokiaľ nie je tento príjem posudzovaný vo vzťahu k záväzkom, výdavkom a celkovej ekonomickej, sociálnej a finančnej situácii dlžníka, pričom len porovnaním výšky príjmu a preukázateľných záväzkov, výdavkov, prípadne jednotlivých splátok a životných nákladov je možné dospieť k záveru o objektívnej nemožnosti uhrádzania po lehote splatnosti čo i len jedného splatného záväzku alebo k záveru, že takáto situácia nenastala (viď bod 57. odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoKR/6/2025 zo dňa 19. 06. 2025). Z obsahu spisu pritom nevyplývajú tvrdenia žalobcu týkajúce sa výdavkov, životných nákladov alebo záväzkov žalovanej, ich výšky, splatnosti či počtu jej veriteľov; žalobca ani v jednom zo svojich písomných podaní, či v rámci ústnych prednesov na pojednávaní, neposkytol také skutkové tvrdenia, na základe ktorých by došlo k ozrejmeniu celkovej ekonomickej, sociálnej a finančnej situácie žalovanej ako dlžníka. Výška dlhov žalovanej je pritom zistiteľná minimálne zo zverejnených údajov konkurzného konania. Keďže v konaní absentujú konkrétne tvrdenia žalobcu ohľadom „platobnej schopnosti“ žalovanej v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu, mal súd za to, že vzhľadom na vyššie popísané rozloženie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi sporové strany v konaní o zrušenie oddlżenia pre nepoctivý zámer, na žalovanú bremeno tvrdenia a s tým spojené dôkazné bremeno neprešlo. Pokiaľ teda platí, že pre úspech v spore bol žalobca povinný preukázať platobnú schopnosť žalovanej, t. j. že jej majetkové, finančné a celkové pomery neboli také, že jej objektívne znemožňovali úhradu čo i len jedného záväzku v lehote splatnosti dlhšej ako 180 dní (viď bod 57. odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoKR/6/2025 zo dňa 19. 06. 2025), súd dospel k záveru, že uvedené v konaní preukázané, dokonca ani tvrdené, nebolo. Žalobca si teda v tomto smere nesplnil dôkaznú povinnosť a v naznačenom smere neunesol ani bremeno tvrdenia.

37.2. Na základe dôkazu navrhnutého žalobcom bolo v konaní preukázané, že priemerný vymeriavací základ žalovanej za mesiace bezprostredne predchádzajúce vyhláseniu konkurzu na majetok žalovanej a jej oddlžení (mesiace január až august 2022) bol vo výške 1.769,34 Eur. Uvedená suma pritom

nezoohľadňuje exekučné zrážky, ktoré bezprostredne pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu žalovanou boli z jej mzdy vykonávané, ktorá skutočnosť nebola medzi stranami sporná. Žalovaná v konaní uviedla, že mala viacerých veriteľov a v konaní predložila doklady preukazujúce existenciu jej záväzkov. Zo Zoznamu prihlásených a zistených pohľadávok konkrétnych veriteľov v konkurze vyplýva, že záväzky žalovanej boli minimálne vo výške 70.261,90 Eur (suma iba tých, ktoré boli prihlásené v konkurze, pričom táto suma dokonca nezahŕňa ani pohľadávku žalobcu). Aj bez zohľadnenia nevyhnutných životných nákladov žalovanej, na základe vyššie uvedených údajov je nutné dospieť k záveru, že celkový príjem žalovanej za obdobie roku 2022 (až po vyhlásenie konkurzu) nemohol dosahovať takú výšku, aby bola v tomto období schopná splniť všetky svoje záväzky. Inak povedané, ani po spočítaní vymeriavacích základov (a to bez odrátanej výšky povinných odvodov, exekučných zrážok či nákladov na nevyhnutné životné potreby žalovanej) za obdobie roka 2022 by výsledná suma nepostačovala ani na úhradu pohľadávok prihlásených v konkurze na majetok žalovanej. Pokiaľ teda skutkové tvrdenia žalobcu nesmerovali k tomu, že výška mesačného príjmu žalovanej jej objektívne umožňovala nad rámec zabezpečovania základných životných potrieb uhrádzať všetky splatné záväzky v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu, nie je možné urobiť záver o neexistencii platobnej neschopnosti žalovanej v tom čase. Súd tak nemal preukázaný dôvod na zrušenie oddĺženia žalovanej v zmysle ustanovenia § 166g ods. 2 písm. f) ZKR.

38. Vo vzťahu k skutkovej podstate nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. c/ ZKR žalobca nespĺnil ani povinnosť tvrdenia, keď neuviedol, akú dôležitú informáciu bola žalovaná povinná uviesť a neuviedla ju. Žalobca taktiež nepreukázal svoje tvrdenie o nepoctivom zámere žalovanej v zmysle § 166g ods. 2 písm. e/ ZKR, keďže v konaní nepopísal také správanie sa žalovanej ako dlžníka, z ktorého by bolo možné vyvodiť úmysel pred podaním návrhu sa priviesť do platobnej neschopnosti. Pokiaľ žalobca namietal, že bola to slobodná vôľa žalovanej vstúpiť do takého množstva záväzkov bez ekonomického opodstatnenia, súd konštatuje, že žalovaná v konaní ozrejmla, že k jej zadĺženiu došlo konaním bývalého manžela, čo žalobca nepoprel. V tomto smere súd poukazuje na záver odvolacieho súdu prezentovaný v bode 92. odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoKR/6/2025 zo dňa 19. 06. 2025.

39. Súd má taktiež za to, že žalobca nepreukázal, že zo správania sa žalovanej ako dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mala snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa (§ 166g ods. 2 písm. h/ ZKR). Žalobca neuviedol, akým spôsobom malo dôjsť k takémuto poškodeniu či zvýhodneniu konkrétneho veriteľa, pričom taktiež v tomto prípade je úmysel dlžníka povinný tvrdiť a preukázať žalobca. Tvrdenia žalobcu v tomto smere sú všeobecné, pričom skutočnosť, že žalovaná využila možnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu oddĺžením nemožno bez uvedenia a preukázania iných relevantných skutočností považovať za poškodenie veriteľa. Z vykonaného dokazovania súd nemá preukázané akékoľvek úmyselné konanie žalovanej, ktorým by sa zámerne priviedla do stavu platobnej neschopnosti s jednoznačným cieľom zbaviť sa dlhov aj za cenu poškodenia veriteľov. Na tomto mieste súd taktiež odkazuje na bod 92. odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoKR/6/2025 zo dňa 19. 06. 2025, v mysle ktorého takýto záver zodpovedá obsahupisu a vykonanému dokazovaniu v predmetnej veci.

40. Žalobca v konaní argumentoval aj tým, že príjem žalovanej z titulu vyplatenia odstupného predstavuje iný zdroj príjmu podľa ustanovenia § 166g ods. 1 ZKR, ktorý žalovaná mala poskytnúť veriteľom aspoň na čiastočné splnenie svojich záväzkov, ktoré sa stali v dôsledku oddĺženia nevymáhateľnými, čím by preukázala svoj poctivý zámer, a to nielen vo vzťahu k žalobcovi, ale aj vo vzťahu k iným veriteľom. V konaní bolo preukázané, že žalovanej v mesiaci marec 2024 vznikol nárok na vyplatenie odstupného v nie nepatrné výške, pričom žalovaná v konaní ani netvrdila, že časť vyplateného odstupného ponúkla dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľných dlhov. V tomto smere Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd v uznesení sp. zn. 43CoKR/6/2025 zo dňa 19. 06. 2025 jednoznačne vyslovil záver, že vzhľadom na značný časový odstup od vyhlásenia konkurzu nie je relevantný vzťah medzi vyplatením odstupného a poctivým zámerom žalovanej pri oddĺžení v zmysle § 166g ods. 1 ZKR; taktiež odstupné, vzhľadom na povahu plnenia, nespadá pod príjmy vyžadujúce poskytnúť časť z nich veriteľom podľa § 166g ods. 1 ZKR. Prvostupňový súd, plne rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu v súlade s ustanovením § 391 ods. 2 CSP, preto poukazuje na body 80. až 90. odôvodnenia cit. uznesenia.

40.1. Časové hľadisko posudzovania konania dlžníka podľa § 166g ods. 1 ZKR je podľa odvolacieho súdu limitované konkrétnymi individuálnymi okolnosťami v každej prejednávanej veci a nie je možné generalizovať časové vymedzenie posudzovania konania dlžníka v období šiestich rokov po skončení konkurzného konania. Súčasná právna úprava účinná od 01.03.2017 nepozná inštitút tzv. osvedčenia dlžníka v skúšobnej lehote. Posudzovanie poctivého zámeru z časového hľadiska je nepochybne potrebné vykladať vo vzťahu od podania návrhu na vyhlásenie konkurzu po jeho skončenie, čomu zodpovedá aj požiadavka § 166g ods. 1 ZKR na poskytnutie súčinnosti správcovi, ktorá pripadá do úvahy len počas konkurzu. Keďže uvedená právna úprava nemá časové obmedzenia posudzovania poctivého zámeru, nie je vylúčené posudzovanie konania dlžníka z hľadiska preukazovania poctivého zámeru aj po skončení konkurzného konania, avšak s prihliadnutím na individuálne okolnosti každej prejednávanej veci. Poctivý zámer dlžníka určuje zákon v zmysle § 166g ods. 1 ZKR len na základe jeho správania po podaní návrhu na oddĺženie v rovine ekonomickej, osobných pomerov a poskytnutia súčinnosti v konkurznom konaní. Hoci veriteľ môže v lehote šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu podať návrh na zrušenie oddĺženia, podľa odvolacieho súdu nie je možné namietat akékoľvek konanie dlžníka vykonané v tejto lehote, pokiaľ vzhľadom na časový odstup od skončenia konkurzného konania nie je možné objektívne spojiť takéto následné konanie späťne aj niekoľko rokov vo vzťahu k nepoctivému zámeru pri podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu. Túto lehotu teda nie je možné všeobecne stotožňovať s lehotou umožňujúcou súdu skúmať v každom prípade poctivý zámer dlžníka podľa § 166g ods. 1 ZKR. V zmysle právneho názoru odvolacieho súdu, podstatnou okolnosťou pre rozhodnutie v prejednávanej veci bolo posúdenie otázky, v akom časovom období po vyhlásení konkurzu je možné posudzovať konanie dlžníka vo vzťahu k preukazovaniu poctivého zámeru v zmysle kritérií upravených v ust. § 166g ods. 1 ZKR, konkrétne vo vzťahu k vyplateniu odstupného takmer jeden a tri štvrté roka po vyhlásení konkurzu a takmer jeden a pol roka po skončení konkurzu na majetok žalovanej. Dĺžku lehoty pri posudzovaní správania dlžníka po podaní návrhu pri preukazovaní poctivého zámeru zákon konkurzu a reštrukturalizácii nerieši. Ustanovenie § 166f ods. 1 ZKR vyžaduje od veriteľa preukázanie, že dlžník nemal poctivý zámer pri oddĺžení. Podľa odvolacieho súdu teda skúmanie správania sa dlžníka z časového hľadiska pri preukazovaní poctivého zámeru podľa § 166g ods. 1 ZKR sa musí týkať časového obdobia blízkeho rozhodnutia súdu o vyhlásení konkurzu, inak absentuje vzťah medzi takýmto správaním a tvrdým nepoctivým zámerom ako vnútorným subjektívnym vzťahom dlžníka pri oddĺžení. Pokiaľ v prejednávanej veci došlo k vyplateniu odstupného takmer rok a tri štvrté po vyhlásení konkurzu na majetok žalovanej, pričom sa jedná o okolnosť, ktorá nebola ovplyvniteľná žalovanou (rozhodnutie zamestnávateľa o prepustení) a nebolo ani len tvrdené, že v čase podania návrhu na konkurz mala mať žalovaná o tejto skutočnosti vedomosť, išlo o značný časový odstup od vyhlásenia konkurzu a nie je preto podľa odvolacieho súdu v prejednávanej veci relevantný vzťah medzi vyplatením odstupného a poctivým zámerom žalovanej pri oddĺžení v zmysle § 166g ods. 1 ZKR. krajský súd v Banskej Bystrici sa s otázkou časového hľadiska posudzovania konania dlžníka podľa § 166g ods. 1 ZKR zaoberal už v rozhodnutí sp. zn. 43CoKR/8/2014 zo dňa 31.10.2024, od ktorých záverov sa nemá dôvod odchyliť.

40.2. Ustanovenie § 166g ods. 1 ZKR je potrebné podľa odvolacieho súdu posudzovať nie len z časového hľadiska so zdôraznením individuálnych okolností prejednávanej veci, ale aj s prihliadnutím na vecné plnenie. Zmyslom oddĺženia je umožniť dlžníkovi návrat do bežného ekonomického stavu nezaťaženeho dlhmi a exekúciami; podstatou preskúmania poctivého zámeru dlžníka podľa § 166g ods. 1 ZKR je zisťovanie, či dlžník takúto druhú šancu svojim aktívnym konaním a prístupom aj využil. Podľa odvolacieho súdu kritériám preukázania poctivého zámeru podľa § 166g ods. 1 ZKR zodpovedá taký výklad, ktorý zohľadňuje základný účel a zmysel oddĺženia, t. j. poskytnutie novej šance a využitia tejto šance dlžníkom tak, aby opätovne nespadol do špirály dlhov, exekúcií a podobne. Zmyslom oddĺženia je zabezpečiť také podmienky dlžníkovi, aby v prvom rade bolo zabezpečené jeho ekonomické zaradenie do spoločnosti, t. j. zamestnanie a udržanie zamestnania, pretože práve takýmto spôsobom správania sa dlžníka je zabezpečené, aby opätovne nespadol do pasce dlhov a exekúcií. V prejednávanej veci bolo odstupné žalovanej vyplatené z dôvodu ukončenia dlhoročného pracovného vzťahu, čo sporné v konaní nebolo a žalobca túto skutočnosť účinne nepoprel. Podľa odvolacieho súdu odstupné potrebné považovať za také finančné plnenie, ktoré poskytuje žalovanej ako prepustenému zamestnancovi možnosť po určitú dobu prekenuť nepriaznivú finančnú a majetkovú situáciu spočívajúcu v strate zamestnania tým, že do doby nájdania si nového zamestnania bude zabezpečená jej finančná situácia práve vo forme odstupného. Podľa odvolacieho súdu takéto posúdenie odstupného nie je možné považovať za neočakávaný - nad rámec bežného chodu udalostí - zdroj príjmu, existujúci popri inom príjme, v danom prípade nad rámec existujúceho príjmu zo zamestnania, ale naopak, je ho potrebné považovať za dočasnú náhradu strateného príjmu a prostriedok prekenuť nepriaznivého

dôsledku straty zamestnania a straty príjmu z neho plynúceho. Pri vyplatení odstupného z hľadiska posudzovania poctivého zámeru podľa § 166g ods. 1 ZKR sa podľa odvolacieho súdu nejedná o situáciu získania majetkového prospechu nad rámec existujúcich ekonomických pomerov, to znamená nad rámec stabilného príjmu, ale naopak, je vyvážením straty tohto príjmu. Odvolací súd preto pri zohľadnení konkrétnych individuálnych okolností prejednávanej veci nepovažoval neposkytnutie časti odstupného veriteľom za nepreukázanie poctivého zámeru žalovanej. Opačný záver by mohol viesť k situácii, kedy pri strate príjmu zo zamestnania a poskytnutím polovice odstupného veriteľom, popri úhrade nevyhnutných životných potrieb, by sa opätovne zvýšilo riziko dlhovej pasce, vzniku dlhov, exekúcií a podobne.

41. Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal ani jeden z tvrdených dôvodov na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer žalovanej ako dlžníka, a teda že žalovaná ako dlžníka nemala pri oddĺžení poctivý zámer.

42. Súd pre úplnosť vo vzťahu k poukazu žalobcu na rozhodnutia prvostupňových súdov a jedno rozhodnutie odvolacieho súdu, konštatuje, že tieto nie sú právne záväzné, pretože nejde o rozhodnutia najvyšších súdnych autorít. Súdna prax okresných súdov, ani ak by bola ustálená, nespadá do ochrany legitímneho očakávania sporovej strany tak, ako je výslovne normatívne vymedzená v čl. 2 ods. 2 CSP. Navyše, každý jeden prípad zrušenia oddĺženia pre nepoctivý zámer je špecifický a treba zohľadniť jeho individuálne okolnosti.

43. Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že žalovaná mala pri oddĺžení nepoctivý zámer. Preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol tak, ako je uvedené v I. výroku tohto rozhodnutia.

44. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

46. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47. Podľa ustanovenia § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

48. Keďže žalovaná mala v konaní plný úspech, súd jej v zmysle § 255 ods. 1 CSP priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, teda 100 %. Uvedené sa v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 396 ods. 3 CSP týka trov prvostupňového, ako aj odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia poverený vyšší súdny úradník (výrok II. tohto rozhodnutia).

Poučenie:

3Odi/16/2023

Proti tomuto súdnemu rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozhodnutia na Okresnom súde Banská Bystrica.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej

Banská Bystrica dňa 22. septembra 2025